

❖ פרשת משפטים ❖

עליות:

כהן – עד "ויצאה אשתו עמו" (כא,ג).

לוי – עד "ועבדו לעולם" (כא,ו).

ישראל – עד "ורפא ירפא" (כא,יט).

רביעי – עד "כי חנון אני" (כב,כו).

חמישי – עד "עזב תעזב עמו" (כג,ד).

ששי – עד "ואספת את תבואתה" (כג,ז).

מוסיפים - 1 עד "ולא יראו פני ריקם" (כג,טו).

2 עד "גדי בחלב אמר" (כג,יט).

3 עד "והסרתי מחלה מקרבך" (כג,כה).

4 עד "ונחלת את הארץ" (כג,ל).

5 עד "אשר דבר ה' נעשה" (כד,ג).

סמוך – עד "נעשה ונשמע" (כד,ז).

מפטיר – מתחיל "ויעל משה אל ההר" (כד,טו).

דקדוקי הקריאה:

כא-ד: לו: ל' רפויה.

כא-כא: יקם: יש להזהר בדגש הק' שלא לשנות המשמעות.

כא-לא: יעשה: מלעיל. לו: ל' דגושה.

כא-לג: ונפל: מלעיל. שור: ש' דגושה.

כא-לה: וכי יגף: בטעם דרגא¹.

כב-ה: תצא: מלרע.

כב-כד: תהיה: מלרע. לו: ל' רפויה.

כב-כו: כסותה: כ' רפויה.

כג-ד: איבך: שוא נח, ומלרע.

כג-כב: צורריך: ר' בשוא.

כג-כט ל: אגרשנו: ר' בשוא.

כד-יב: והיה: ה' בשוא נח. שם: ש' רפויה.

כד-יג: משרתו: ר' בשוא.

בפסוקים יג' יד' טו' מנגנים הטוחא לפני הסוף פסוק בניגון ארוך².

¹ ובק"ק אור תורה נהגו בטעם מאריך.

² ובק"ק אגודת דודים נהגו כן בפסוקים טו' יד', וכן מנהג חלב.